

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

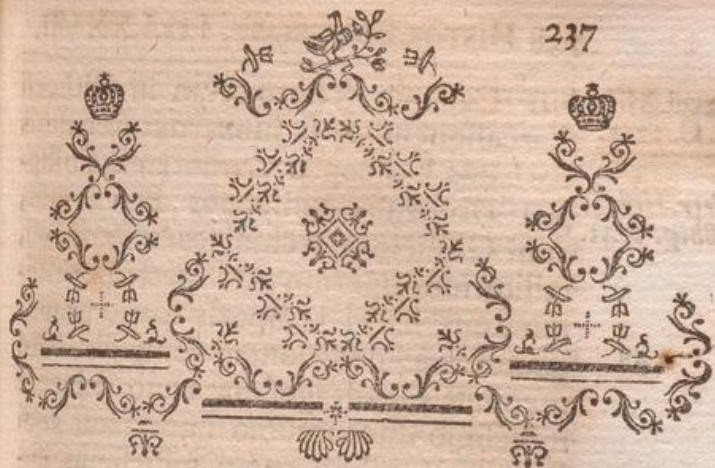
§. 1. Quæ in bello contra Albigenses secuta sint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

iscopus
ui scri
ax Es
to pra
is tur
stitus,
i dein
mmi-
m mo
Etetur,
i emo-
perfi-

apa ad
ere te
is, &
nt, do
l quod
abere,
c qui-
rimas,
ribit.
pra-
At-
Rego-
a Re-
cepe-
mul-
tent,
TO.

HISTORIA ECCLESIASTICA.

LIBER LXXVII.

INNOCENTIUS III. PAPA.
OTTO IV. IMP. OCC. HENRICUS IMP.
CONSTANT.

§. I.

*Quæ in Bello contra Albigenfes
secuta sint.*

Complures Franciæ Episcopi, socios Sæcul. XIII.
se aliis Crucigeris dantes, contra A.C. 1211.
Albigenfes militabant. Anno mil-
lesimo ducentesimo decimo, obsidenti-
bus

Sæcul. XIII.
A. C. 1211.

Petr. Hist.
Albig. c. 41.

c. 48.

c. 49.

c. 32.

bus Castrum Thermanum in Diocesi
Carcassonensi se se junxerunt Renaldus
Bariensis Episcopus Carnotentis, Philip-
pus Drocensis Episcopus Belvacensis,
cum Guilielmo Archidiacono Parisiensi,
militarium operum Architecto peritissi-
mo, qui brevi temporis spatio propu-
gnatores ad deditioem compulit. Ad
medium Quadragesimæ anno sequente
millesimo ducentesimo undecimo, cum
in Francia adhuc annus millesimus du-
centesimus decimus numeraretur, Epi-
scopus Parisiensis, compluribus aliis Cru-
cigeris cinctus, Carcassonam venit,
quem paulo post secuti sunt Episcopi
Lexoviensis, & Bajocensis, cum obside-
retur Vaurum urbs, quæ, incurrentibus
militibus, in Festo Inventionis S. Crucis
die tertia Maji anno millesimo ducente-
simo undecimo, expugnata. Capiti-
mœnibus Aimericus de Monte regio, &
complures alii Ordinis Equestris viri,
numero octoginta, producuntur, quos
omnes Comes Montfortius suspendio
necari præcepit. Jamque Aimerico hoc
mortis genere extincto, patibula corruerunt,
utpote opere tumultuario erecta,
& Comes, cui longum videbatur alias
furcas statui, ceteros ferro interfici jus-
sit, quod sacri peregrinantes promissi-
me executi sunt. Præterea trecentos
circiter Hæreticos flammis peremerunt.

ac, jubente Comite, Matrōna Vauren-
 sis, Aimerici soror, Hæretica contuma-
 cissima, in puteum coniecta & lapidibus
 obruta est. Tum Episcopi Castrum,
 quod *Casser* dicebatur, a Crucigeris in
 potestatem redactum, intrantes exhor-
 tari ad conversionem Hæreticos cœpe-
 runt. Cumque nec unum quidem ad
 damnandum errorem permovere po-
 tuissent, ipsis exeuntibus, pii Peregrini
 correptos Hæreticos, homines numero
 ferme sexaginta, magna animi alacritate
 in ignem præcipitant.

Obsidione Vauri * urbis adhuc te-
 nente, Fulco Episcopus Tolosanus ad Co-
 mitem Montfortium venit, hanc ob cau-
 sam. Sabbato ante Dominicam Passio-
 nis Episcopus pro more Ecclesiarum Ca-
 thedralium Ordinationem Clericorum
 peragere constituerat; sed tunc in urbe
 versabatur Comes Tolosanus, nomina-
 tim excommunicatus, quo præsentē di-
 vina Mysteria celebrare non licebat. Er-
 go Episcopus, missis nunciis, humilibus
 precibus Principem rogat; ut e civita-
 te excederet, & ambulatum iret, saltem
 tanto temporis spatio, usque dum or-
 dinati fuissent Clerici. Sed Comes ira
 accensus, Equestris ordinis viro ad Epi-
 scopum missō, protinus ex urbe & ex
 omnibus suis Ditionibus migrare, si vi-
 tam amaret, jussit. Episcopus intrepide
 respon-

* Lavour

Petr. c. 53.

c. 31.

Sæcul. XIII. respondit: *Neutiquam Comes Tolosanus*
 A. C. 1211. *me creavit Episcopum, sed Ecclesia ele-*

git. Ipso jubente non abibo. Veniat ipse, si armatus me aggredi non exhorreat, solum & inermem habebit. Percussorem & Martyrii Palmam, expecto.

Tum Episcopus in dies ominabatur, fore, ut vis sibi inferretur, sed elapso trium septimanarum spatio ex urbe discedere statuit, atque egressus intra Octavam Paschæ Comitem Montfortium, cum ille obsidionem Vauri moliretur, adiit.

c. 54.

Urbē illa capta, datis literis, Præpositum Ecclesiæ suæ Cathedralis ceterosque Clericos Tolosa excedere iussit. Obsecuti sunt illi Episcopo præcipienti, ac nudis pedibus incedentes & Corpus Domini nostri portantes ex urbe migraverunt.

Guil. de Pod.
Laur. c. 15.

Fulconi Episcopo visum est, Tolosanis quoque illam Indulgentiam esse concedendam, qua Crucigeri advenæ gaudebant. Quare, operam conferentæ Legato, Tolosæ magnam societatem instituit, cui omnes propemodum urbis & non nulli Arcis incolæ nomen dederunt.

Catel.
Langued.
lib. 2. p. 120.
&c.

Fratres Tolosani.

Quippe civitas & castrum quasi duæ urbes separatæ habebantur, ac in illa Ecclesia Cathedralis S. Stephani erat, in Castro autem Abbatia S. Serni, plerorumque nobilium Laicorum sedes.

Episco

Sæcul. XIII.
A.C. 1211.

Episcopus, Crucem omnibus porri-
gens Fratribus, juramentum exegit,
quod contra Hæreticos & Usurarios mi-
litare vellent; eisque præfecit Prætores
quatuor, ex quibus duo, nempe Aimeri-
cus de Castro novo & Arnaldus ejus fra-
ter, Equestris Ordinis viri erant. Tan-
ta vero eorum fuit auctoritas, ut accu-
satum Usurarium ad sustinendam in Ju-
dicio rei personam, & satisfaciendum A-
ctori, compellerent. Ubi vocati impe-
rata facere detrectabant, Fœderati, ca-
ptis armis, in rebelles movebant, eorum-
que domos diripiebant, aut destruebant.
Quare non nulli turres suas more mili-
tari muniebant, quas multi in ædibus
suis habebant, & hodieque Tolosæ vi-
suntur. Ceterum ex hac societate in-
ter incolas urbis & castri funestæ rixæ
natae sunt, postquam & isti fœdera inie-
runt, & pacta jurejurando firmarunt.
Comilitones Urbani societas candida, &
Castrenses nigra dicebantur, nec raro,
fulgentibus utrinque signis militaribus,
adversa agmina equestri prælio collide-
bantur. Dominus enim inter eos, per
Episcopum, servum suum, non malam
pacem, sed bonum gladium miserat. *Matt. 10. 34.*
Sunt verba Guilielmi de Puilaurent, il-
lius ævi Scriptoris. Societas candida,
a Legato Sacræ Sedis & Episcopo advo-
cata, Crucigeris, Vaurum obsidentibus,
Hist. Eccles. Tom. XIX.   Q   au

Sæcul. XIII. A.C. 1211. auxilia attulit, frustra repugnante Comite Tolosano, qui abitum ex urbe volebat concedere. Vauro urbe capta, Socii Candidi ad sua dimittuntur, quos Comes Raimundus, difficili licet negotio, in suas partes pertraxit. Is igitur, in utramque societatem concordia inuenta, animos ad communiendam Tolosam urbem & contra Simonis Montfortii exercitum defendendam permovit. Quare simul omnes a Legato Pontificis excommunicantur.

Comes Montfortius, multis arcibus captis, Tolosam obsidere statuit, nam Comitem Raimundum pro manifesto Religionis hoste habebat, & sub idem tempus haud exiguum militum supplementum acceperat, Comite Barronis Ducum ex Lotharingia adveniente, quem cum valido agmine sequebantur Viri ex Germania Nobiles, bellum illaturi *Beguinis*; hoc enim nomen Albigenisibus dabant. Itaque his auctus copiis Comes Montfortius exercitum ad Tolosam admovet, mense Julio, anno millesimo ducentesimo undecimo, castrumque oppugnat, cum non satis militum ad totam urbem includendam haberet, nam pauci erant, cum ingenti multitudine obsessorum comparati. Post paucos dies commectus defecerunt, unde intelligens, se nihil

Chr. Godef. 1211. ex Lotharingia adveniente, quem cum valido agmine sequebantur Viri ex Ger-

Guil. c. 18. mania Nobiles, bellum illaturi *Beguinis*;

Chr. Simon. hoc enim nomen Albigenisibus dabant.

com. p. 766. Itaque his auctus copiis Comes Montfortius exercitum ad Tolosam admovet, mense Julio, anno millesimo ducentesimo undecimo, castrumque oppugnat, cum non satis militum ad totam urbem includendam haberet, nam pauci erant, cum ingenti multitudine obsessorum comparati. Post paucos dies commectus defecerunt, unde intelligens, se nihil

hil agere, obsidionem solvere co-
ctus est.

Sæcul. XIII.
A. C. 1211.

Exinde Episcopus Cadurcensis ad
Montfortium venit, a viris præcipuis il-
lius Regionis missus; rogabant vero, ut
urbem suam, hucusque Domino suo Co-
miti Tolosano subjectam, occuparet.
Montfortius igitur Cadurcum intrans ho-
norifice exceptus est; sed aliæ urbes,
ab eo ad deditionem antea compulsæ,
deficiebant, & Crucigeri, post præstitu-
tum dierum numerum, domum conce-
debant, nam editum militandi votum
ad sex hebdomadarum spatium restrin-
gebatur. Quæ duo mala toto hujus
belli tempore Ducem expeditionis sæpe
vexarunt. Sequenti hyeme Guilielmus, *Petr. c. 38.*
Archidiaconus Parisiensis, & Jacobus Vi-
triacus Parochus Argenteliæ, jubente
Episcopo Uticensi, Summi Pontificis Le-
gato, Fideles ad suscipiendam contra
Hæreticos Crucem suis concionibus ex-
citarunt, ac Franciam & Germaniam
peragrantes, tantæ hominum multitudi-
ni Crucem militiæ sacræ præbuerunt, ut
pœne fidem superet.

§. II.

*Causæ aliæ in Occitania per-
tractatæ.*

Eidem Episcopo Uticensi, Sacræ Sedis
Q 2 Legato